

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

22. listopadu 2012 *

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 121/2006 — Dovozy ocelových lan a kabelů pocházejících mimo jiné z Indie — Rozhodnutí 2006/38/ES — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 8 odst. 9 — Závazky nabídnuté v rámci antidumpingových řízení“

Ve věci C-552/10 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 19. listopadu 2010,

Usha Martin Ltd, se sídlem v Kalkatě (Indie), zastoupená V. Akritidisem a E. Petritsim, dikigoroï, jakož i F. Crespem, avocat,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Rada Evropské unie, zastoupená B. Driessenem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Berrischem, Rechtsanwalt, a N. Chesaites, barrister,

Evropská komise, zastoupená T. Scharfem a S. Thomasem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, vykonávající funkci předsedkyně třetího senátu, K. Lenaerts, G. Arestis (zpravodaj), J. Malenovský a T. von Danwitz, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. května 2012,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost Usha Martin Ltd domáhá, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 9. září 2010, ve věci Usha Martin v. Rada a Komise (T-119/06, Sb. rozh. s. II-4335, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl její žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise 2006/38/ES ze dne 22. prosince 2005, kterým se mění rozhodnutí 1999/572/ES, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu ocelových lan a kabelů pocházejících mimo jiné z Indie (Úř. věst. 2006, L 22, s. 54, dále jen „sporné rozhodnutí“), a dále nařízení Rady (ES) č. 121/2006 ze dne 23. ledna 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 1858/2005, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu ocelových lan a kabelů pocházejících mimo jiné z Indie (Úř. věst. L 22, s. 1, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

- 2 Ustanovení upravující použití antidumpingových opatření Evropskou unií jsou obsažena v nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. L 77, s. 12; Zvl. vyd. 11/10, s. 150, dále jen „základní nařízení“).
- 3 Článek 8 základního nařízení, nadepsaný „Závazky“, v odstavcích 1, 7 a 9 stanoví:

„1. Pokud byla předběžně stanovena existence dumpingu a újmy, Komise může přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území za dumpingové ceny, takže Komise je po zvláštní konzultaci s poradním výborem přesvědčena, že poškozující účinek dumpingu je odstraněn. V takovém případě a po dobu platnosti takovýchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 7 odst. 1 nebo cla uložená Radou v souladu s čl. 9 odst. 4 na příslušné dovozy dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků a ve všech následných změnách takového rozhodnutí. Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání dumpingového rozpětí, a musí být nižší než dumpingové rozpětí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

[...]

7. Komise může požadovat od zemí nebo vývozců, jejichž závazky byly přijaty, aby ji pravidelně informovali o plnění závazků a aby jí umožnili ověřovat předmětné údaje. Nesplnění těchto požadavků se považuje za porušení závazku.

[...]

9. Jestliže některá strana poruší nebo odvolá závazky, nebo v případě, že Komise zruší přijetí závazku, je přijetí daného závazku po konzultacích zrušeno prostřednictvím rozhodnutí Komise nebo nařízení Komise a automaticky se uplatní prozatímní clo, které Komise uložila v souladu s článkem 7, nebo konečné clo, které uložila Rada v souladu s čl. 9 odst. 4, pokud dotčenému vývozci byla, s výjimkou případu, kdy je závazek odvolán, dána příležitost se ke věci vyjádřit.

Kterákoli zúčastněná strana nebo členský stát mohou předložit informace, které průkazně dokazují porušení závazku. Následné posouzení, zda k porušení závazku skutečně došlo nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti. Komise může při sledování závazků požádat o pomoc příslušné orgány členských států.“

Skutečnosti předcházející sporu

4 Skutečnosti předcházející sporu jsou popsány v bodech 2 až 19 napadeného rozsudku takto:

„2. Žalobkyně, Usha Martin Ltd, je společnost založená podle indického práva, která vyrábí ocelová lana a kabely a vyváží je zejména do Evropské unie. Spolu se společností Wolf založila společný podnik Brunton Wolf Wire & Ropes se sídlem v Dubaji (Spojené arabské emiráty). Brunton Wolf Wire & Ropes rovněž vyrábí ocelová lana a kabely, které vyváží do Unie.

3. Dne 12. srpna 1999 přijala Rada Evropské unie nařízení (EHS) č. 1796/1999 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu ocelových lan a kabelů pocházejících z Čínské lidové republiky, Maďarska, Indie, Mexika, Polska, Jihoafrické republiky a Ukrajiny a o konečném výběru prozatímního cla uloženého z tohoto dovozu a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu z Korejské republiky (Úř. věst. L 217, s. 1; Zvl. vyd. 11/32, s. 106).

[...]

5. Individuální sazba antidumpingového cla uloženého žalobkyni v bodě 86 odůvodnění nařízení č. 1796/1999 a v jeho čl. 1 odst. 2 činila 23,8 %. V souladu s článkem 2 nařízení č. 1796/1999 byla od dotčeného cla osvobozena ocelová lana a kabely, které vyvážejí společnosti, mezi něž patří žalobkyně, jejichž závazky byly přijaty Evropskou komisí.

6. Ve svém závazku nabídnutém v souladu s čl. 8 odst. 1 základního nařízení se žalobkyně mimo jiné zavázala, že bude respektovat minimální ceny stanovené pro vývoz ocelových lan a kabelů do Unie, aby zajistila odstranění poškozujících účinků dumpingu.

7. Žalobkyně se rovněž zavázala, že každý prodej dotyčného výrobku bude doprovázen fakturou, která je v souladu se závazkem (dále jen ‚závazková faktura‘), tj. fakturou obsahující údaje uvedené v příloze VI závazku (bod 4.1 závazku). Podle bodu 4.2 závazku se žalobkyně zavázala, že nebude vystavovat závazkové faktury pro ‚výrobky, na něž se závazek nevztahuje‘. Podle bodu 4.3 závazku si je žalobkyně vědoma toho, že pokud vyjde najevo, že vystavila závazkové faktury, které nejsou v souladu s ustanoveními [uvedeného] závazku, je Komise oprávněna prohlásit, že prohlášení o shodě vydané [Komisí] ve vztahu k dotčené faktuře je neplatné, a uvědomit o tom příslušné celní orgány členských států, aniž je dotčena možnost orgánů Společenství přijmout jakékoli opatření stanovené [v bodu] 8 [uvedeného] závazku‘.

8. Žalobkyně se dále zavázala, že v souladu s požadovanými technickými specifikacemi oznámí Komisi každé čtvrtletí v podrobné zprávě všechny prodeje ocelových lan a kabelů do Unie, včetně prodeje ocelových lan a kabelů, na něž se závazek nevztahuje, a že bude spolupracovat s Komisí tak, že jí poskytne veškeré informace, které bude Komise považovat za nezbytné k zajištění dodržování závazku (bod 5 a příloh II, III, IV a V závazku).

9. Kromě toho se žalobkyně podle bodu 6 závazku zavázala neobcházet ustanovení závazku například tak, že se svými odběrateli v Unii nebude uzavírat přímé či nepřímé kompenzační dohody.

10. Konečně bod 8 závazku, nazvaný ‚Porušení nebo odvolání‘, stanoví, že:

„Aniž je dotčen [bod] 8.3, [žalobkyně] si je vědoma toho, že:

— nesplnění tohoto závazku nebo neposkytnutí spolupráce [...] Komisi při sledování tohoto závazku se považuje za jeho porušení; toto porušení zahrnuje nepředložení zprávy požadované podle [bodu] 5 v předepsané lhůtě, s výjimkou případů vyšší moci;

- má-li [...] Komise důvod k domněnce, že závazek byl porušen, může na základě nejspolehlivějších dostupných informací okamžitě uložit prozatímní antidumpingové clo podle čl. 8 odst. 10 základního nařízení;
- podle čl. 8 odst. 9 základního nařízení, jestliže byl závazek porušen nebo odvolán [...] Komisi nebo [žalobkyní], může být konečné antidumpingové clo uloženo na základě skutečností zjištěných v rámci šetření, které vedlo k přijetí závazku, za předpokladu, že [žalobkyně] měla příležitost se k věci vyjádřit, s výjimkou případu, kdy sama závazek odvolala.

[...]

12. Rozhodnutím 1999/572/ES ze dne 13. srpna 1999, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu ocelových lan a kabelů z Čínské lidové republiky, Maďarska, Indie, Korejské republiky, Mexika, Polska, Jihoafrické republiky a Ukrajiny (Úř. věst. L 217, s. 63; Zvl. vyd. 11/32, s. 119), Komise mimo jiné přijala závazek nabídnutý žalobkyní.
13. V rámci šetření směřujícího k ověření dodržování závazku, v souladu s body 5.1 a 5.4 závazku, Komise v lednu a únoru roku 2005 navštívila prostory žalobkyně v Indii a ve Spojených arabských emirátech.
14. Dopisem ze dne 12. května 2005 informovala Komise žalobkyni, že v návaznosti na šetření má za to, že žalobkyně ve třech případech porušila závazek, a že v důsledku toho má Komise v úmyslu odvolat přijetí závazku.
15. V dopisech ze dne 20. května, 29. srpna a 6. září 2005 se žalobkyně vyjádřila ke zjištění porušení závazku a k zamýšlenému odvolání ze strany Komise.
16. Dne 8. listopadu 2005 přijala Rada nařízení (ES) č. 1858/2005 ze dne 8. listopadu 2005, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu ocelových lan a kabelů pocházejících z Čínské lidové republiky, Indie, Jihoafrické republiky a Ukrajiny na základě přezkumu nařízení před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení (Úř. věst. L 299, s. 1). Nařízením č. 1858/2005 Rada rozhodla, že antidumpingová opatření vztahující se na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího mimo jiné z Indie, která byla zavedena nařízením č. 1796/1999, by měla být prodloužena o dalších pět let.
17. [Sporným] rozhodnutím Komise rozhodla o odvolání přijetí závazku týkajícího se dovozu ocelových lan a kabelů nabídnutého žalobkyní, a v důsledku toho o změně rozhodnutí 1999/572, kterým se tento závazek přijímá. Zároveň Komise dne 23. prosince 2005 předložila Radě návrh nařízení směřujícího k odvolání přijetí závazku a k uložení konečných antidumpingových cel žalobkyni [COM(2005) 541 final].
18. Komise ve [sporném] rozhodnutí konstatovala tři případy porušení závazku. Zaprvé z šetření účetních záznamů společnosti vyplynulo, že značné objemy dotčeného výrobku, na něž se závazek nevztahoval, nebyly na rozdíl od toho, co bylo stanoveno v bodě 5.2 a v prvním odstavci přílohy IV závazku, zahrnuty do čtvrtletních zpráv o prodeích předkládaných v rámci závazku Komisi. Komise zadruhé konstatovala, že dotčené zboží bylo žalobkyní v rozporu s body 4.2 a 4.3 závazku prodáno dovozcům, kteří jsou s ní ve spojení, usazeným ve Spojeném království a v Dánsku, a bylo zahrnuto do závazkových faktur. Zatřetí ověření provedená v prostorách společnosti Brunton Wolf Wire & Ropes v Dubaji odhalila, že některá ocelová lana a kabely byly ze Spojených arabských emirátů vyvezeny do Unie a při dovozu v celním prohlášení uvedeny jako pocházející ze Spojených arabských emirátů, i když byly ve skutečnosti indického původu.

19. Rada tak dne 23. ledna 2006 přijala [sporné] nařízení. Podle článku 1 [sporného] nařízení byla žalobkyně vyřazena ze seznamu společností osvobozených od konečného dumpingového cla. V důsledku toho se na dovozy dotčených výrobků vyráběných žalobkyní a vyvážených do Unie uplatnilo konečné antidumpingové clo ve výši 23,8 %, uložené žalobkyni podle bodu 86 odůvodnění a čl. 1 odst. 2 nařízení č. 1796/1999, jehož platnost byla prodloužena na základě čl. 1 odst. 2 nařízení č. 1858/2005.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 5 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. dubna 2006 podala navrhovatelka žalobu, kterou se domáhala jednak zrušení sporného rozhodnutí a nařízení v rozsahu, v němž se jí tyto akty unijního práva dotýkají, a jednak uložení náhrady nákladů Radě a Komisi.
- 6 Navrhovatelka na podporu své žaloby v prvním stupni uplatnila dva žalobní důvody vycházející z porušení zásady proporcionality, jakož i z nesprávného právního posouzení, z chybějícího odůvodnění a ze zneužití pravomoci, pokud jde o původ dotčených výrobků.
- 7 V rámci prvního žalobního důvodu navrhovatelka tvrdila, že dvě pochybení namítaná Komisí, a sice nepředložení zprávy o prodeích, na něž se závazek nevztahuje, a používání závazkových faktur, nepředstavovala podle zásady proporcionality závažná porušení tohoto závazku, která by Komisi opravňovala uložit jí tak tvrdou sankci, jako je odvolání přijetí závazku.
- 8 Tribunál tento první žalobní důvod zamítl, když v bodech 53 až 55 napadeného rozsudku v podstatě rozhodl, že porušení závazku samo o sobě postačuje k tomu, aby bylo jeho přijetí odvoláno, a že se zásada proporcionality neuplatní na otázku samotného uložení antidumpingového cla, k němuž dojde po tomto odvolání. Takové odvolání přijetí závazku totiž vede k uložení konečného antidumpingového cla z předmětných dovozů a legalita odvolání přijetí závazku nemůže být z hlediska uvedené zásady jako taková zpochybněna.
- 9 Pokud jde o druhý žalobní důvod uplatňovaný navrhovatelkou na podporu její žaloby, Tribunál jej v bodě 58 napadeného rozsudku zamítl jako irelevantní, a tudíž zamítl žalobu v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Navrhovatelka svým kasačním opravným prostředkem navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - v plném rozsahu zrušil napadený rozsudek, jakož i sporné rozhodnutí a nařízení v rozsahu, v němž se jí tyto akty unijního práva dotýkají;
 - podpůrně vrátil věc Tribunálu a
 - uložil Radě a Komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v rámci řízení před Tribunálem.
- 11 Ve své kasační odpovědi Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - kasační opravný prostředek zamítl;
 - podpůrně zamítl žalobu nebo vrátil věc Tribunálu a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v rámci řízení před Tribunálem.

- 12 Ve své kasační odpovědi Komise navrhuje žalobu zamítnout a uložit navrhovatelce náhradu nákladů vynaložených jak v rámci řízení o kasačním opravném prostředku, tak v řízení v prvním stupni.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

Argumenty účastníků řízení

- 13 V rámci svého jediného důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál nesprávně rozhodl, že porušení závazku samo o sobě stačí k tomu, aby bylo jeho přijetí odvoláno, a že vzhledem k tomu, že se takovéto odvolání rovná samotnému uložení antidumpingového cla, na něž se neuplatní zásada proporcionality, vyplývá z toho, že legalita odvolání přijetí závazku nemůže být jako taková zpochybněna z hlediska této zásady.
- 14 Navrhovatelka rovněž tvrdí, že Tribunál zjevně zkreslil skutkový stav tím, že v bodě 48 napadeného rozsudku rozhodl, že „je nesporné, že žalobkyně nedodržela dotčený závazek“, jelikož toto tvrzení lze nesprávně chápat tak, že navrhovatelka uznala porušení závazku ve smyslu článku 8 základního nařízení, čemuž tak v projednávané věci není. Nikdy totiž neuznala, že chyby či nesprávnosti, jichž se dopustila, byly dostatečně závažné na to, aby představovaly porušení závazku ve smyslu tohoto čl. 8 odst. 9. Všechny její výrobky, na které se závazek vztahoval, byly mimoto prodány nad minimální cenou, zatímco na ostatní výrobky, na které se závazek nevztahoval, bylo skutečně uloženo patřičné antidumpingové clo a že ověřovací řízení proběhlo efektivně za její plné spolupráce.
- 15 Navrhovatelka zejména tvrdí, že rozhodnutí odvolat přijetí závazku podle čl. 8 odst. 9 základního řízení představuje fázi, jež předchází uložení antidumpingového cla, a že je rovnocenné aktu unijních orgánů podléhajícímu soudnímu přezkumu z hlediska zásady proporcionality. Má za to, že každé rozhodnutí týkající se závazků přijatých podle tohoto článku 8, zejména přijetí závazku, podmínky jím uložené a jeho dočasné odvolání, může podléhat soudnímu přezkumu z hlediska této zásady. Podle navrhovatelky by odlišný přístup přiznal unijním orgánům, a zejména Komisi, při uplatňování uvedeného článku 8 neomezenou posuzovací pravomoc. Neuplatnění uvedené zásady na plnění závazku by mimoto vedlo též ke ztrátě nezbytnosti odůvodnění rozhodnutí, jimiž Komise odvolává závazky, a k nemožnosti podrobit platnost těchto aktů a jejich odůvodnění soudnímu přezkumu.
- 16 Pokud jde o argumenty vycházející z údajného zkreslení skutkového stavu v bodě 48 napadeného rozsudku, Rada připomíná, že při správním šetření a řízení před Tribunálem navrhovatelka nikdy nenapadla závěr Komise, podle něhož navrhovatelka opomněla ve zprávách zaslaných Komisi uvést prodeje dotčeného výrobku, na něž se závazek nevztahoval, a že v závazkových fakturách uváděla prodeje dotčeného výrobky, na něž se tento závazek nevztahoval, a že tedy svůj závazek nedodržela. Tvrzení Tribunálu obsažené v uvedeném bodě 48 je tudíž správné. Pokud jde o tvrzení, že druhá věta bodu 51 uvedeného rozsudku napovídá tomu, že navrhovatelka uznala závažnost porušení závazku, Rada má za to, že tento bod pouze odkazuje na rozsudek Tribunálu ze dne 4. července 2002, Arne Mathisen v. Rada (T-340/99, Recueil, s. II-2905) a na dvě podmínky, které musí být splněny, aby Komise mohla legálně odvolat přijetí závazku a uložit konečné antidumpingové clo.
- 17 Podle Rady ze znění čl. 8 odst. 9 základního nařízení jednoznačně vyplývá, že odvolání přijetí závazku je přímým důsledkem porušení tohoto závazku, stejně jako je uložení antidumpingového cla přímým důsledkem odvolání přijetí závazku. Nerozlišuje se mezi závažnými a méně závažnými porušeními závazku. Když vývozce nabídne závazek a Komise jej přijme, je na vývozci, aby dodržoval všechny podmínky tohoto závazku. Rada připomíná, že se závazky zakládají na vztahu důvěry mezi Komisí a vývozcem, jenž má prostřednictvím závazku možnost vyhnout se platbě cla. Komise má ve vztahu k unijnímu výrobnímu odvětví povinnost dbát na to, aby závazky byly stejně účinné jako uložení antidumpingového cla.

- 18 Rada má za to, že rozhodnutí odvolat přijetí závazku v případě jeho porušení nepodléhá zvláštnímu přezkumu proporcionality takového rozhodnutí o odvolání. Připomíná však, že Komise může přijetí závazku odvolat jediné tehdy, jestliže zjistí, že došlo k porušení podmínek uvedených v závazku. Takové zjištění přitom podléhá běžnému soudnímu přezkumu.
- 19 Rada konečně zdůrazňuje, že navrhovatelka nikdy netvrdila, že čl. 8 odst. 9 základního nařízení jako takový porušuje zásadu proporcionality tím, že stanoví, že jakékoliv porušení závazku postačuje k tomu, aby Komisi umožnilo odvolat přijetí tohoto závazku.
- 20 Komise se ztotožňuje s vyjádřením Rady k meritu sporu. Dále připomíná, že článek 8 základního řízení nepřiznává navrhovatelce žádné právo na poskytnutí závazku a že tento orgán disponuje při rozhodování, zda závazek nabídnutý podnikem přijme, či nikoli, širokým prostorem pro uvážení. Důvod kasačního opravného prostředku uplatňovaný navrhovatelkou ve skutečnosti znamená zpochybnění platnosti základního nařízení jako takového z hlediska zásady proporcionality, jelikož ze znění tohoto nařízení jasně vyplývá, že Komise je oprávněna ukládat antidumpingové clo, jestliže došlo k porušení závazku. Tvrdí, že pokud by byl výklad tohoto článku 8 navrhovaný navrhovatelkou připuštěn, vážně by narušil účinnost závazků, které mají mít stejný účinek jako antidumpingové clo, a to ukončit poškozující účinek dumpingu.
- 21 Komise tvrdí, že je povinna zamezit poškozujícímu dumpingu a že zásadní význam má v tomto ohledu kontrola plnění závazku. Technická porušení týkající se povinností sdělit informace jsou z tohoto důvodu velmi důležitá, jelikož cílem této informační povinnosti je umožnit Komisi splnit její povinnost kontrolovat dodržování závazku. Článek 8 odst. 7 základního nařízení Komisi v tomto ohledu ponechává velmi malý prostor pro uvážení, když stanoví, že v rámci této kontroly musí být nesplnění požadavků závazku považováno za jeho porušení.

Závěry Soudního dvora

- 22 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 8 odst. 1 základního nařízení, pokud byla zjištěna existence dumpingu a újmy, Komise má možnost přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků, aby přestal dotyčné výrobky vyvážet za dumpingové ceny, jestliže je přesvědčena, že poškozující účinek dumpingu je tímto závazkem odstraněn.
- 23 V projednávané věci z bodu 12 napadeného rozsudku vyplývá, že se Komise rozhodla přijmout závazek nabídnutý navrhovatelkou, kterým se navrhovatelka zavázala, že bude respektovat minimální ceny stanovené pro vývoz ocelových lan a kabelů do Unie, aby zajistila odstranění poškozujících účinků dumpingu.
- 24 Podle účelu článku 8 základního nařízení byla totiž navrhovatelka na základě závazku, který nabídla, nejen že povinna zajistit skutečné dodržování tohoto závazku, ale rovněž účinně dohlížet na provádění tohoto závazku ve spolupráci s Komisí v rámci vztahu důvěry, na němž spočívá přijetí takového závazku Komisí.
- 25 V bodě 48 napadeného rozsudku Tribunál shledal, že navrhovatelka nedodržela svůj závazek zaprvé tím, že porušila svou povinnost poskytnout čtvrtletní zprávy o prodeích dotčeného výrobku, na něž se nevztahuje závazek, a zadruhé tím, že porušila svou povinnost nevystavovat závazkové faktury pro výrobky, na něž se tento závazek nevztahuje.
- 26 V rámci druhé části svého jediného důvodu kasačního opravného prostředku, kterou je třeba se zabývat na prvním místě, navrhovatelka tvrdí, že Tribunál zjevně zkreslil skutkový stav tím, že shledal, že navrhovatelka uznala, že porušila svůj závazek, ve smyslu článku 8 základního nařízení, zatímco ona vždy tvrdila, že k závažnému porušení tohoto závazku nedošlo.

- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 3. září 2009, Moser Baer India v. Rada, C-535/06 P, Sb. rozh. s. I-7051, bod 33 a citovaná judikatura).
- 28 Je třeba podotknout, že z napadeného rozsudku vyplývá, že navrhovatelka nikdy nezpochybnila zjištění Komise, že navrhovatelka na jedné straně opomněla ve zprávách zaslaných tomuto orgánu uvést prodeje dotčeného výrobku, na které se tento závazek nevztahoval, a na druhé straně uvedla do závazkových faktur prodeje dotčených výrobků, na které se závazek nevztahoval. Tribunál tedy právem rozhodl, že navrhovatelka nedodržela podmínky závazku.
- 29 V rozsahu, v němž se navrhovatelka snaží zpochybnit posouzení skutkového stavu učiněné Tribunálem tím, že v zásadě zpochybňuje skutečnost, že Tribunál měl za to, že podmínky závazku nebyly dodrženy, musí být tento argument prohlášen za nepřipustný, jelikož usiluje o opětovný přezkum posouzení skutkového stavu učiněného Tribunálem, ke kterému není Soudní dvůr v rámci kasačního opravného prostředku příslušný.
- 30 Pokud jde o výtku, že Tribunál v bodě 51 napadeného rozsudku údajně dal najevo, že navrhovatelka nezpochybnila, že se dopustila závažných chyb, je třeba ji odmítnout, neboť vyplývá z nesprávného výkladu uvedeného bodu. Zjištění Tribunálu, že „žalobkyně nezpochybňuje, že tyto podmínky jsou splněny“, totiž neznamená, že Tribunál má za to, že navrhovatelka uznala, že se dopustila závažných chyb. Argumentace Tribunálu uvedená v tomto bodě 51 se naopak soustředí na úvahu, podle níž „každé porušení“ závazku automaticky vede k odvolání přijetí závazku, aniž je nutné kvalifikovat rozsah spáchaných porušení.
- 31 Pokud jde o první část jediného důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelka Tribunálu vytýká, že zejména v bodě 51 napadeného rozsudku nesprávně rozhodl, že navrhovatelka nezpochybňuje existenci závažného porušení závazku ve smyslu čl. 8 odst. 9 základního nařízení, tj. ustanovení, které Komisi opravňuje k odvolání závazku. Podle navrhovatelky je rozhodnutí odvolat přijetí závazku podle tohoto ustanovení fází, která předchází uložení antidumpingového cla a implikuje posuzovací pravomoc Komise, jež podléhá přezkumu unijního soudu s ohledem na zásadu proporcionality.
- 32 Z článku 8 odst. 9 základního nařízení sice vyplývá, že v případě odvolání přijetí závazku ze strany Komise dochází automaticky k uložení antidumpingového cla. Komise má naproti tomu výše uvedenou posuzovací pravomoc při posouzení sloužícímu ke kvalifikaci povahy porušeného závazku a k určení, zda je v souladu se zásadou proporcionality třeba přijetí závazku odvolat, či nikoli. Za těchto podmínek je to právě výkon této posuzovací pravomoci, co je – na rozdíl od toho, co Tribunál rozhodl v bodech 51 a 55 napadeného rozsudku – předmětem přezkumu ze strany unijního soudu.
- 33 Článek 8 odst. 9 druhý pododstavec základního nařízení totiž stanoví, že posouzení Komise, zda k porušení závazku skutečně došlo, nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti kteroukoli zúčastněnou stranou nebo členským státem za účelem přezkumu existence takového porušení.
- 34 Jak bylo připomenuto v bodě 28 tohoto rozsudku, v projednávané věci z bodu 48 napadeného rozsudku vyplývá, že navrhovatelka nedodržela svůj závazek, když zaprvé porušila svou povinnost poskytnout čtvrtletní zprávy, a zadruhé porušila svou povinnost nevystavovat závazkové faktury pro výrobky, na které se závazek nevztahuje. Z bodu 26 odůvodnění sporného rozhodnutí v tomto ohledu vyplývá, že Komise „se domnívá, že povinnost poskytovat přesné zprávy o prodeích nebo zahrnutí zboží, na něž se závazek nevztahuje, do závazkové faktury, nemá druhořadý nebo méně důležitý význam“. Podle téhož bodu odůvodnění má za to, že pouze „tehdy, pokud má Komise všechny podrobné údaje o prodeích dotčeného výrobku do Společenství, může účinně sledovat závazek a stanovit, zda byl dodržován a zda byly odstraněny poškozující účinky dumpingu. Nesprávné nebo neúplné zprávy

o prodeji dávají vzniknout pochybnostem o plnění závazku ze strany společnosti jako celku, [takže] dodržování náležitostí podávání zpráv se musí proto považovat za část základních povinností dotčených společností“.

- 35 Kromě toho je zjevné, že výkon kontroly závazků ze strany Komise je závislý na věrohodnosti dokumentů poskytnutých v rámci plnění závazku přijatého dotčným vývozcem. Vývozce tím, že nedodrží takovou informační povinnost vyplývající ze závazku, jako je ten, co je předmětem projednávané věci, porušuje důvěru, jež je nezbytná pro vztah spolupráce založený tímto závazkem. Takové porušení podmínek uvedeného závazku by tak mohlo zbavit závazek jeho účelnosti. Za těchto podmínek musí být informační povinnosti považovány za zásadní pro řádné fungování systému závazků umožňujících vyhnout se uložení antidumpingového cla.
- 36 Je třeba připomenout, že cíl článku 8 základního nařízení, kterým je zaručit odstranění poškozujících účinků dumpingu pro unijní výrobní odvětví, spočívá především na povinnosti spolupráce vývozce, jakož i na kontrole správného plnění závazku přijatého tímto vývozcem.
- 37 Navrhovatelce se tak nepodařilo prokázat, že zjištění Komise, že navrhovatelka nedodržela základní povinnost, je nesprávné.
- 38 Argumenty navrhovatelky uvedené v bodech 27 až 43 napadeného rozsudku nejsou totiž s to vyvrátit Komisi provedenou kvalifikaci povinností porušených navrhovatelkou jako základních povinností.
- 39 Vzhledem k tomu, že je nesporné, že navrhovatelka nedodržela svůj závazek stran jak povinnosti poskytnout čtvrtletní zprávy o prodejích dotčeného výrobku, na něž se nevztahuje závazek, tak povinnosti nevystavovat závazkové faktury pro výrobky, na něž se tento závazek nevztahuje, a že tedy zjištění porušení základní povinnosti plynoucí z tohoto závazku nelze považovat za nesprávné, byla Komise oprávněna odvolat přijetí závazku přijatého navrhovatelkou, a neporušila tímto zásadu proporcionality. Komisi tak mimoto v souladu s čl. 8 odst. 9 základního nařízení příslušelo uložit navrhovatelce konečné antidumpingové clo.
- 40 S přihlédnutím k veškerým předcházejícím úvahám nelze jedinému důvodu kasačního opravného prostředku uplatňovanému navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku vyhovět, a kasační opravný prostředek je tudíž nutno zamítnout.

K nákladům řízení

- 41 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada i Komise požadovaly náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Usha Martin Ltd se ukládá náhrada nákladů tohoto řízení.

Podpisy.